And let us be concerned that perhaps she וניחוש שמא תחתיו זינתה – was אונד while she was betrothed to him

OVERVIEW

After the גמרא cites the dispute between רבא ורב אשי, the גמרא asks, וניחוש שמא תחתיו זינתה. There is a dispute between הוספות and תוספות, as to what the גמרא is asking.

תוספות negates a purported explanation of the question דוניהוש.¹

- אין לומר דפריך² אמאי אינו יכול לטעון טענת בתולים לאוסרה עליו We cannot say that the גמרא is asking, why should he not be allowed to claim שנה בתולים in order to (possibly) prohibit her to him -

ניחוש באשת כהן³ שמא תחתיו זינתה דליכא אלא חדא ספיקא ספק תחתיו ספק אין תחתיו -Let us be concerned in the case of a s'כהן wife (where he is a כהן), that perhaps she was מונה תחתיו, in which case there is only one doubt, namely whether she was מזנה תחתיו (and she is לאסורה לו), or whether it was not תחתיו (and she is permitted to him).

תוספות explains why this cannot be the גמרא's question:

דהא מצי לשנויי דהא דאינו יכול לטעון היינו להפסידה מכתובתה⁴ -For the גמרא could have answered that the meaning of אינו יכול לטעון טענת בתולים is regarding making her lose her כתובה; this he cannot do -

דאיכא ספק ספיקא דאפילו תחתיו אימור באונס הוה - 5 For there is a אין תהתיו (where she retains her and even if it were באונס and even if it were באונס (and even an באונס does not lose her כתובה if it was באונס (even though she is אסורה לבעלה) –

אין לומר stands by his refutation of אין לומר despite an anticipated difficulty:

 $^{^{1}}$ See אשת כהן (and 'רשב"א וכו'). However אשת does not limit the question to an אשת (see footnote # 3).

² The s'מרא question (according to this אין לומר is that the ברייתא by saying that he has no טענת בתולים, will dissuade him from going to נמצאת בעולה it נמצאת בעולה. This in turn may cause him to live with his wife נמצאת באיסור. The should have indicated that he can claim טענת בתולים to verify whether he may continue being with his wife.

 $^{^3}$ By an אשת ישראל there is no such concern, for even if she is a בעולה she is still permitted to him, since there is a ספק מפיקא (and she is still מותרת (and she is מותרת ל, perhaps it was באונס (and she is still to him since an מותרת לבעלה is אשת ישראל שנאנסה. However by an אשת כהן who is אסורה לבעלה even if מותרת, there is only one אסנר or אינו תחתיו and she should be אסנרה מספק. See 'Thinking it over'.

⁴ He cannot be מפסיד her מרבה even if he claims that זינתה תחתיו. If this claim were substantiated she would lose her כתובה (if זינתה ברצון). However since he cannot prove it she retains her כתובה.

⁵ The answer to the purported question (according to the אין לומר/פרש"י) is that even if there is a concern of זינתה , the ברייתא still states that he has no monetary טענת בתולים (as just explained), however he certainly can come to בי"ד regarding the איסור והיתר status of his wife. The ברייתא was only discussing the monetary issue.

ואין זה דוחק⁶ דלעיל⁷ נמי מפרש אינו יכול לטעון טענת בתולים הכי

And this is not an awkward answer, for previously the גמרא also explained the phrase אינו יכול לטעון טענת בתולים in this manner (that it is discussing only a monetary issue not an איסור והיתר issue) -

- דקאמר⁸ למאי אי לאוסרה עליו⁹ ביהודה אמאי לא כולי

Where the גמרא גמרא גמרא asks, regarding what does the משנה say that there is no טענת in יהודה in יהודה, if the טענת בתולים is to forbid her to him, why is there no טענת בתולים, etc. The אין לו טענת בתולים, etc. The גמרא there concludes that we must say that בתולים in reference אין לה טענת בתולים. It is evident from that גמרא that the phrase אין לה טענת בתולים can refer only to monetary issues and not to איסורים, therefore we can also say here the same. There can be no question of why is he not נאמן לאוסרה עליו. for he definitely is (at least by איסורים) -

אלא אכתובה פריך אמאי אינו מפסיד לה -

But rather we must say that the גמרא is asking (only) regarding the כתובה, why he cannot make her lose her כתובה, since she may have been מזנה תחתיו; however the difficulty with interpreting the question in this matter, is that he cannot make her lose the כתובה, since it is a ספק ספיקא, perhaps it was not תחתיו (so she retains her כתובה), and even if it was תחתיו perhaps it was ספיקא, where she also retains her משת כהן ששת כהן (even by an אשת כהן הספיקא).

מוספות answers:

ונראה לרבינו יצחק דלרב אשי פריד¹⁰

And it is the view of the רב אשי asks on גמרא that the גמרא asks on that we should be concerned שמא תחתיו זנתה (and she may be אסורה to him [if he is a כתובה) and allow him to dispute her entire – כתובה

כיון דבעלמא אית ליה דאין לה כלום והכא יש לה לפי שכנסה ראשון - For since generally כנסה בחזקת בעולה נמצאת בעולה אולה ונמצאת בעולה maintains that ברייתא she receives a מנה because מנה she is presumed to be a ברייתא - (so she is presumed to be a בעולה ב

- אם כן יבא לידי איסור שזה האיש סבור כיון שזו יש לה אף על גב דבעלמא לית לה Therefore there is the concern that the second husband will come to transgress an איסור, for this second husband assumes that since this woman (whom I married

 $^{^6}$ Seemingly one may argue that it is a דוחק to say that אין לו טענת בחולים refers only to monetary issues and not to refers only to monetary issues and not to would indicate that there is no טענת בחולים at all even for issues of תוספות איסור והיתר proves that it is not a דוחק to say so.

ט,ב '

⁸ The גמרא there cited the משנה here on יב,א which states גמרא בעדים אינו יכול לטעון טענת בתולים וכו'

⁹ The husband claims that he was not בועל her while she was an ארוסה and he suspects her of being (מזנה תחתיו ברצון), which would forbid her to him.

¹⁰ According to (פרש"י (ד"ה וליחוש) the question is directed to the ברייתא). (whether according to רב אשי יס רבה).

רתולה (בחזקת בתולה) receives a partial כתובה, even though generally a woman who was married בחזקת בתולה ונמצאת בעולה receives nothing (according to רב אשי) -

- יומר שנשאתי בעולה מבעל ראשון ואדעת כן רוצים לומר שנשאתי דאי בעולה מבעל ראשון ואדעת כן רוצים לומר שנשאתי דאי בעולה מבעל ראשון ואדעת כן רוצים לומר שנשאתי presume her to be a הכמים from the first husband, and the הכמים want to say that I married her with this in mind that she is a בעולה, so thinks the second husband -

ובחנם אטרח לבית דין שודאי לא יאסרוה עלי -

And so it is in vain that I should trouble myself to go to בי"ד and inform them that she is a בעולה (to ascertain whether she is בי"ד will certainly not prohibit her from me, since the בי"ד assumes with certainty that she is a from her first husband, 12 and there was no בעולה at all. However in truth it is possible that she was not a מנה תחתיו from the first husband (as the עדים testify), and she was צסורה לו (if he is a בסוף) -

ולכך היה לנו להפסיד כתובתה שיבא לבית דין ולא יטעה ¹³ לומר שמותרת לו - And therefore (in order to remedy this mistaken assumption by the husband) we should make her lose the כתובה entirely, if he has a טענת בתולים, so he will come to "כי"ד (for the monetary claim) and will not mistakenly assume that she is מותרת לו (for he sees that בי"ד does not assume that she was a מותרת לו is granting him כנסה בחזקת בתולה פתובה entirely, since מענת בתולה ולא כלום (ונמצאת בעולה ולא כלום) –

תוספות takes his argument a step further:

- אפילו באשת ישראל יש לנו להפסידה ואפילו

And we should make her lose her כתובה entirely even if she is an אשת ישראל (where there is no concern of איסור since it is a ספק ספיקא, nevertheless) she should lose her - כתובה -

גזירה שיראה כהן שזו לא תאבד כתובתה ויסבור אף בשלו כן ולא יבא לבית דין On account of a גזירה that if a כהן will see that this woman (the אשת ישראל) does
not lose her בעולה from the first husband)
and he will assume that the same applies also in his case, so he will not come to
- אסורה לו and she is מנה תחתיו (even מזנה תחתיו) and she is אסורה לו -

¹¹ Otherwise (if they do not assume that I too realize that she is a בתובה) why are they giving her a מנה for her מתובה since בעולה ולא כלום presume that I too assume her to be a כנסה ראשון. כנסה ראשון בעולה ולא כלום.

 $^{^{12}}$ In fact not only did בי"ד assume it but they presumed that I too realized that she is a בעולה from the first husband and that it why they deny me the monetary טענת בתולים and award her a. מנה

¹³ His mistake is that he does not realize that there is a difference between ממון and איסור. As far a ממון is concerned she receives a מנה because there is a ספק ספיקא (even by a תוס'; see 'סהן by footnote # 5); however concerning איסור there is no ספיקא ספיקא ספיקא (see footnote # 3).

¹⁴ This is an additional advantage of פי' חוס on the אין לומר. For according to the אין לומר the question of וניחוש is only regarding an אשת (see footnote # 3), however according to תוספות the question of וניחוש is even by אשת.

אבל לרבה לא פריך מידי כיון דבעלמא נמי יש לה ליכא למיטעי:

However according to רבה there is no question at all, for since generally a also receives a מנה there can be no mistake that the בי"ד is certain that she was a בי"ד by the first husband (and therefore she was not מנה תחתיו), because the reason she receives now a מנה is (regardless whether she was a בעולה by the first husband, but rather) because by every מנה בחולה ונמצאת בעולה בחולה ונמצאת בעולה she (still) receives a מנה. 16

SUMMARY

The question of וניחוש שמא תחתיו is that since במצאת בעולה ולא maintains נמצאת בעולה ולא שנה שמא חבר אשי is that since טענת בתולים maintains כלום, we should allow the second husband a טענת בתולים (to pay nothing) in order not to dissuade him from coming to בי"ד to verify whether אשתו אסורה עליו.

THINKING IT OVER

תוספות writes that by an אשת כהן אשת לאפר is only one ספק (whether תוספות יתחתיו חתתיו). (אינו תחתיו אינו אשת כהן לאפק ספיקא there is also a ספק ספיקא; firstly there is the possibility that she was never בעולה (and she is a בעולה from her first husband), and even if she was perhaps it was not תחתיו (it was between the two marriages)!

14

¹⁵ When the אין לו טענת בתולים stated בי"ד that was referring to monetary issues, but obviously he can go to בי"ד regarding his permission to remain with his wife (if he is a כהן). There is no reason why he will be hesitant to go regarding איסור, for no negative assumption about her בתולה status prior to his marrying her was made. She receives a מנה because in all cases where she is a בעולה (whether בתולה בחזקת בתולה).

¹⁶ Therefore he will come to ממב and claim שמא תחתיו זינתה and if it is verifiable she will lose her entire מחבה and be אסורה לו

¹⁷ See footnote # 3.

¹⁸ See (בתוד"ה כגוו) מהר"ם שי"ף.